

Sa Pansamantala

VIJAE ORQUIA ALQUISOLA

Family Picture

1

Nakahilera ang magkakapatid na bungisngis
sa mahabang upuan.

Nakabantay sina nanay at tatay sa aming likuran.
Lahat kami, nakatitig sa mata ng itim na kamera.

Nag-aabang sa bigkas
ng huling bilang.

2

Sa tawag ng agwat— tanging sa dingding ng mga alaala
nakilala ng aming mga kaibigan si nanay.

Kuwadrong nakasabit:
Kailan siya babalik?

Sa likod ng pinto—
kalendaryong bagong palit.

Pagbubukas ng Kahon

sa telebisyon

Natatawa ako kung paano
pinaiiyak ang mga tao:
pera o kahon?

Napakukrus sa nalalaman
at nilalaman. Binubulatlat
ang buhay bago pa ako
mabuklat. *Pampagamot ho.*
Pangnegosyo. Pantuition.
Pambayad-utang. Pampa-
gawa ng bahay. Pang—

Takip lamang ako
ng hindi mapuno-punuang
kakulangan. Binibihisan.
Iniilawan na mistulang altar.
Pinabibigat ang kalooban
ng milyong pangako.
Isinusuksok sa sulok
pagkakatapos
ng sampalataya
sa hindi nakikita.
Silipin ang aking kaibuturan:
Wala. Wala. Wala.
Pakinggan ang alingawngaw:
Akalà. Akalà. Akalà.

sa okasyon

Bago mo ako itapon, puwede bang malaman
kung bakit itinatabi mo ang kard?
Puwede kahit sino ang sumunod sa *kay*:
Kahit sino sa kung saan, isulat sa *mula kay*:
Pareho lamang kung walang isusulat.
Ang patlang ay patlang. Pagitan sa bigkas
sa patlang. Ang kulang. Kaya sinasagot mong

Salamat. Tugon sa bitak ng pagitan: sa lamat.
Noong dumating naman akong inuusong na pasalubong,
nakagapos sa packaging tape: buong pangalan,
kompleto mong tirahan—bakit
kay gaan ng iyong pakiramdam?
Namigat noong ako’y gumaan?
Matapos malooban, pinagbahay-bahayan.
Inilatag sa may pintuan noong umulan.

Umid na Dila

1

Laging may kutob
sa pagbubukas sa kartero.

Maingat kong pinipilas
ang sisidlan ng kuwento mong
ilang ulit tinupi.

Marahang sinasalat
ang dampi at diin
ng mga salita.

Inaamoy ang mga sulok ng sulat
na para bang ang papel
ay balat.

Ay, para akong mapupunit
sa langitngit ng pintong
hinagkan ng hangin.

2

gtg ily

Batid kong dapat magtipid
subalit hindi sa pantig—
salita mo’y aking pintig.

:-) lol

Paano ba malalasp
tamis ng iyong halakhak—
kinagat-kagat ng daglat?

:-(hmp

Kapirasong paninimdim
di maapuhap ang pangil—
paano paaamuhin?

brb hay

Salitang salat sa titik:
sa dila ay tila tinik,
sa buntonghininga'y hitik.

Sa Gitna ng Lahat, Isang Panalangin

*Sa ngalan ng ina't ama
na may nakadagang krus
sa mga talukap.*

Aba'y ganito pala iyon, anak—
ang mabuhay sa magkabilang dulo

ng nakadipang pangarap.
Tumunghay sa mga posibilidad ng pag-ahon

at paglusong sa araw-araw ng kawalang-
muwang sa ating mga kalagayan.

Gabi-gabi, iniluluhod namin ang mga bagabag
ng mga nagbabagang balita.

Ipinapako sa aming mga noo, mga dibdib,
mga balikat—ang kaligtasan

ng nauuhaw na bukid.
Ngumangangang kamalig.

*Sa ngalan ng kapatid
na nagpapastol
sa mga naiwang tupa.*

Sana'y pagpalain kang lalo
sa pagiging bukas-palad

sa nakasahod na mga kamay
ng butas-butang kong bahay.

Hindi ako nagkulang sa tapik.
Higit sa tadyak. Patawad

Panginoon, tulungan n'yo akong
makalkula ang lahat

ngayong may panganay
ang panganay.

Sa pagtatapat, nawa'y
maging sapat na sapat.

*Sa ngalan ng asawa
na gabi-gabing nililingkis
ng panaginip ng sawa sa sanga.*

Ipinagtitika ko
ang pakikiapid ng nilalagnat

kong mga labi, dila, dibdib,
bisig, palad, tadyang, at hita.

Ikinukumpisal ko sa altar ng panglaw
ang mga halik na naligaw

sa kung saang silid,
sa kung kaninong dibdib.

Patawarin, at huwag sumapain sa'yong pagdating—
ako'y manatiling laman, hindi asin.

*Sa ngalan ng mga anak
na naluluklok
sa misteryo ng mga pagitan.*

Hinihiling ko pong matulog na kayo, Panginoon.
Napakarami nang binulong ng aking pamilya.

Paulit-ulit. Paulit-ulit lang naman siguro.
Kung hindi pa po masakit ang inyong ulo,

may tanong lang po: totoo po ba,
sabi ni lola, gugunawin na ang mundo?

May kabilang-bayan din po ba
sa kabilang-buhay?

Magpahinga na po kayo.
Itinitingala ko naman po

ang aking hiling.
Buwan-buwan.

Pawikan

1

Tripolante, isinanggalang
ng tumatakas na pirata.
Kumpirmado: isang kababayan.
Wala pang pangalan
ang biktima sa balita.

Nang dalawin ko si lola sa probinsiya,
kumpirmado: isang kababata.
Ibinurol na sarado ang ataul
dahil bukas ang bungo.

2

Itinatayo natin noon ang mga kutang palapa.
Ibinabala ang mga bungang inutil
sa gubat, sa inyong likod-bahay.
Tinatawanan ang mga bukol ng pukol.
Binabanlawan ang mga pantal sa Pantalan.

Minsan, nadaanan natin ang isang pawikan.
Nagmamakaawa sa gilid ng kawa.
Nagtalo tayo kung bakit lumuluha.

Muli tayong nagkita, may mga bukol na sa lalamunan.
Saglit nagtitigan. Marahil sa patilya at balbas,
saka tumango—tumungo sa mga paroroonan.
Iyon ang huling kasa ng ating kumusta.

3

Hindi ko alam kung nagtanong-tanong ka
kay lola. Kung naibalita ba niya
kung saan kami napadpad
pagkalipad ng nanay.

Walang ugok. Walang yakap.
Walang lingon. Walang kaway.
Sinadya ko ring ganon, tulad ni nanay.
Dagdag dalahin lamang sa pupuntahan.

4

Pawikan lamang ang nakaalam
ng kaniyang edad, tunay na pangalan.
Kung paano nabuhay
mula nang iwan ang hukay.
Kaya siguro bumabalong
ang dagat sa mga mata.
Kaya marahil pinangalanan natin
ng *pawi* para maintindihan,
hindi mapawi-pawing bigat:
sukbit na barumbarong,
sukbit na kabaong.

5

Sa wakas—

pauwi ka na.
Pauwi ka na.

Lagay ng Panahon

Ano kaya ang nararamdaman
ng nag-uulat sa tuwing itinuturo
ang araw, ulap, ulan, kidlat?
Paano inaasinta ang bagsak,
bigat ng kalat-kalat? Bugso-bugso?
Kung maging ganap na bagyo,
paano naisasapol ang salanta
gayong iisa ang mata nito?

Nasaan ang hanggahan
ng Area of Responsibility?
Sa pag-alis ng bansa, bakit
namumuong posibilidad
ang depresyong tropikal?
Gaano katiyak ang pagsipat
sa galaw ng araw; naipalalagay
kalagayan ng pulo-
pulong pananahan?

Kay raming tanong
sa lagay ng panahon:
bumubukas, itinitiklop,
isinasabit na parang payong.

Reunion

Sa wakas, makikita ko rin
kung sino ang kamukha.
Bukambibig sila ng kanilang lolo.

Siya nga pala:
May nawalang switch.
Pader ang pintuan.
Kusina ang tambakan.
Paradahan ang batalan.
Pero ako pa rin ito.
Pinatibay ng inyong paglayo.

Halina.
Punuin ng kuwento
ang aking mga sulok.

‘Wag mag-alinlangan, alam ko:
mas mabigat ang pagsisindi
kaysa sa pag-ihip ng kandila.
Maraming paghahanap—
isang pagbabalik.